

Týždeň od 3. do 9. marca

LEKCIE Z MINULOSTI

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Žalm 78; Žalm 105; Gal 3,29; Žalm 106; Žalm 80, 4Moj 6,22–27; Žalm 135

ÚVODNÝ TEXT

²Chcem hovoriť príslovia, vyrozprávať záhadné príbehy dávnych čias, ³čo sme počuli a poznáme, o čom nám otcovia rozprávali. ⁴Nezatajíme ich deťom, budúcemu pokoleniu rozpovieme slávne skutky Hospodina, jeho moc a divy, ktoré urobil. (Ž 78,2–4)

V mnohých žalmoch má chvála formu rozprávania o mocných Hospodinových skutkoch spásy. Tieto žalmy sa často nazývajú „žalmy dejín spásy“ alebo „historické žalmy“. Mnohé z nich vyzývajú Boží ľud, aby sa poučil zo svojich dejín, a to najmä zo svojich chýb a z omylov svojich predkov. Niektoré historické žalmy obsahujú dôležitú hymnickú vsuvku, ktorá vyzdvihuje minulé Božie skutky v prospech Božieho ľudu a posilňuje dôveru ľudí v Hospodina. Len On totiž môže a vo svojej vernosti aj reálne vyslobodzuje ľud z ťažkostí.

Zvláštna príťažlivosť historických žalmov je v tom, že nám pomáhajú vnímať naše životy ako súčasť dejín Božieho ľudu a chápať tieto dejiny ako naše vlastné. Keďže sme sa prostredníctvom Krista stali súčasťou veľkej rodiny Božieho ľudu všetkých čias (Rim 8,15; Rim 9,24–26; Gal 4,6.7), historické dedičstvo starovekého ľudu Izraela je opisom aj nášho duchovného pôvodu. Preto sa nielen môžeme, ale by sme sa aj mali poučiť z ich minulosti, ktorá je v duchovnom zmysle tiež našou minulosťou.

Dôležité je uvedomiť si, že každá generácia Božieho ľudu zohráva síce časovo malú, ale v celkovom význame dôležitú úlohu. Práve na Božom ľude Boh totiž odhaľuje svoje zvrchované zámery a tým zjavuje aj podstatu svojho charakteru, o ktorý ide vo veľkom spore.

OSNOVA LEKCIE

Štúdium tejto lekcie sa zameriava na tzv. „historické žalmy“, teda tie, ktoré ponúkajú pohľad späť do dejín izraelského národa. Ponaučenia hľadajú nielen v pádoch a omyloch Božích detí, ale aj v tom, ako ich Boh vo svojej milosti viedol.

- Žalm 78: Poučení z vlastných chýb v minulosti (nedeľa)
- Žalm 105: Poučenie z veľkých Božích činov minulosti (pondelok)
- Žalm 106: Naučenia o ľudskej slabosti a Božej milosti (utorok)
- Žalm 80: Naučenia o Božej spravodlivosti a milosti (streda)
- Žalm 135: Naučenia o Božej zvrchovanosti (štvrtok)

HOSPODINOVA NEPRESTAJNÁ VERNOSŤ

⁵²Svoj ľud však viedol ako ovce. Púšťou ich sprevádzal ako stádo, ⁵³bezpečne ich vodil, nemuseli sa báť, no ich nepriateľov pohltilo more. ⁵⁴Priviedol ich k svojmu svätému územiu, k vrchu, čo získala jeho pravica. ⁵⁵Vyhнал národy spred nich, meračským lanom im rozdelil dedičnú krajinu a v stanoch pohanov ubytoval izraelské kmene. ⁵⁶Pokúšali však Boha, Najvyššieho, vzdorovali mu a nedbali na jeho ustanovenia. ⁵⁷Odklonili sa a spreneverili ako ich otcovia, zlyhali ako nespoľahlivý luk. ⁵⁸Urážali ho na obetných výšinách a modlami ho podnecovali k žiarlivosti. ⁵⁹Boh to počul, rozhneval sa a úplne zavrhol Izrael. ⁶⁰Opovrhol príbýtkom v Šile, stanom, v ktorom prebýval medzi ľuďmi. (Ž 78,52–60)

Prečítaj si Žalm 78. Ktoré tri kľúčové historické obdobia sú zdôraznené v tomto žalme? Aké dôležité lekcie pripomína Asáf z každého obdobia?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

Obzretie sa za minulosťou Izraela zdôrazňuje na jednej strane Božiu vernosť a na strane druhej nevernosť Izraela. Takýto pohľad do minulosti by mal byť poučením pre budúce generácie, aby neopakovali chyby svojich predkov, aby dôverovali Bohu a aby zostali verní Jeho zmluve. Žalmista používa dejiny ako podobenstvo (Ž 78,2), čo znamená, že ľudia by sa mali zamýšľať nad posolstvom žalmu a hľadať hlavnú aplikáciu pre svoj život. Text Ž 78,2 môžeme chápať aj ako prorocký opis Ježišovho spôsobu vyučovania v podobenstvách (Mat 13,34.35).

Žalm reflektuje čas Exodu (Ž 78,9–54), dobývanie Kanaánu (Ž 78,55–64) a čas vlády kráľa Dávida (Ž 78,65–72). Ukazuje slávne Hospodinove skutky a zároveň dôsledky porušenia zmluvy s Bohom zo strany ľudí. Dejiny Izraela rozprávajú aj o mnohých formách nelojálnosti ľudí voči Bohu, ktorá sa prejavila najmä v uctievaní pohanských božstiev (Ž 78,58).

Žalmista kladie dôraz na podstatu nevernosti Izraela: ľudia zabúdali, čo pre nich Boh urobil, ich konanie bolo naplnené nedôverou, pokúšaním Boha (Ž 78,18.41.56), vzburami a nezachovávaním Jeho zákona, zmluvy a svedectiev (Ž 78,10.37.56). Zdôrazňovaním týchto konkrétnych foriem nevernosti žalmista naznačuje, že skutočnosť, že Boh „úplne zavrhol Izraela“ (Ž 78,59), vyplynula z najväčšieho hriechu, ktorým bola nedôvera ľudu v Hospodina (Ž 78,7.8).

Pri čítaní žalmu nás ohromí opakovaná tvrdohlavosť a duchovná slepota ľudí, ktoré ostro kontrastujú s Hospodinovou bezhraničnou tpežlivosťou a milosťou. Prečo mala každá nasledujúca generácia problém poučiť sa zo skúseností predchádzajúcich generácií?

Skôr, než sa pustíme do odsudzovania minulých generácií, mali by sme pouvažovať o sebe. Nezabúdame aj my niekedy na Božie zázraky v našich životoch? Nezanedbávame Jeho zmluvné požiadavky? Žalm 78 v žiadnom prípade nenabáda ľudí, aby sa spoliehali na vlastné skutky. Naopak, poukazuje na márnosť ľudskej vôle, ak nevychádza z neustáleho uvedomovania si Božej vernosti a každodenného prijímania Jeho milosti. Neúspešné boje Božieho ľudu (Ž 78,9.62–64) ilustrujú dôležitú myšlienku Žalmu 78 o tom, že ak je akékoľvek ľudské úsilie oddelené od vernosti Bohu, je odsúdené na neúspech.

■ Čo si sa naučil (alebo by si sa mal naučiť) zo svojich minulých chýb?

APLIKÁCIA

OSLAVA BOHA A PRIPOMÍNANIE SI MINULOSTI

¹Ďakujte Hospodinovi, vzývajte jeho meno! Medzi národmi oznamujte jeho skutky! ²Spievajte mu, hrajte mu! Rozprávajte o všetkých jeho divoch! ³Chváľte sa jeho svätým menom! Nech sa raduje srdce tých, čo hľadajú Hospodina! ⁴Dopytujte sa na Hospodina a jeho moc, ustavične hľadajte jeho tvár! ⁵Spomínajte na divy, ktoré konal, na znamenia a na rozsudky jeho úst, ⁶vy, potomstvo Abraháma, jeho služobníka, synovia Jáкова, jeho vyvolení! (Ž 105,1–6)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si Žalm 105. Ktoré historické udalosti pripomína tento žalm? Aké poučenia z týchto udalostí zdôrazňuje jeho autor?

Žalm 105 pripomína kľúčové udalosti, ktoré formovali zmluvný vzťah medzi Hospodinom a Jeho ľudom. Zameriava sa na Božiu zmluvu s Abrahámom, ktorá sa týkala zaslúbenej krajiny pre neho a jeho potomkov. Toto zaslúbenie bolo ďalej potvrdené Izákovi a Jákovovi, prozreteľne sa naplnilo prostredníctvom Jozefa, Mojžiša, Árona a počas dobývania Kanaánu. Pripomínaním minulých Hospodinových skutkov žalm posilňuje nádej všetkých generácií Božieho ľudu, pretože Božie obdivuhodné skutky v minulosti sú zárukou nemennej Božej lásky k Jeho ľudu po všetky časy (Ž 105,1–5.7.8).

Žalm 105 sa podobá Žalmu 78 (pozri včerajšiu lekciu) tým, že zdôrazňuje Božiu vernosť počas celej histórie vyvoleného národa. Oba žalmy tak nielen oslavujú Boha, ale snažia sa aj inšpirovať poslucháčov (čitateľov) k vernosti Hospodinovi. Na rozdiel od Žalmu 78 však Žalm 105 nepripomína minulé chyby ľudí, pretože sleduje odlišný cieľ.

Autor Žalmu 105 sa usiluje prerozprávať dejiny izraelského národa prostredníctvom života najväčších patriarchov. Poukazuje na Božie prozreteľné vedenie a na trpezlivé znášanie ťažkostí patriarchami. Túto ich vytrvalú vernosť Boh bohato odmenil. Preto Žalm 105 pozýva ľudí, aby nasledovali vieru patriarchov a s dôverou očakávali Božie vyslobodenie, ktoré príde v pravý čas.

Žalm 105 obsahuje hymnickú poznámku (Ž 105,1–7), ktorá ukazuje, že ak chce Boží ľud skutočne oslavovať Boha, potrebuje najprv poznať svoje dejiny. História nám pomáha upevniť našu vieru a prináša nám nespočítateľné množstvo dôvodov na chválenie Boha.

O uctievačoch Boha text hovorí ako o potomkoch Abraháma a synoch Jáкова (Ž 105,6). Sú vlastne naplnením Božieho zaslúbenia daného Abrahámovi, lebo prostredníctvom nich sa z Abraháma stal „veľký národ“ (1Moj 15,3–6). Žalmista podčiarkuje kontinuitu medzi patriarchami a nasledujúcimi generáciami Božieho ľudu. Text zároveň zdôrazňuje, že Hospodinove „rozhodnutia platia na celej zemi“ (Ž 105,7). Ide o napomenutie uctievačov Hospodina, aby nezapli, že „náš Boh“ je zvrchovaným Pánom celého sveta a že Jeho láskyplná dobrota sa vzťahuje na všetky národy (Ž 96,1; Ž 97,1). Táto jasná výzva na vernosť sa vzťahuje na každú generáciu veriacich.

APLIKÁCIA

- Ako by sme sa mali (ako adventisti) vnímať v tejto postupnosti veriacich, ktorá trvá už od Abraháma? (Pozri Gal 3,29.) Čo sa môžeme naučiť zo spomenutých dejín Božieho ľudu?

POKÁNIE A PRIPOMÍNANIE SI MINULOSTI

⁴⁰Hospodin zahorel hnevom proti svojmu ľudu, sprotivil si svoje dedičstvo. ⁴¹Vydal ich do rúk pohanov, vládli nad nimi ich nenávisťníci. ⁴²Nepriatelia ich utláčali a dostali do područia. ⁴³Mnohokrát ich vyslobodil, svojvoľne mu však odporovali, vo svojej neprávosti stále upadali. ⁴⁴Zhliadol však na ich úzkosť, počul ich nárek. ⁴⁵Pre nich si pripomenul svoju zmluvu, pre hojnosť svojej milosti mal s nimi súcit. ⁴⁶Vzbudil k nim ľútosť vo všetkých, čo ich zajali. ⁴⁷Zachráň nás, Hospodin, Boh náš, spomedzi pohanov nás zhromaždi, aby sme mohli ďakovať tvojmu svätému menu a honosiť sa tvojou chválou! ⁴⁸Zvelebený buď Hospodin, Boh Izraela, od vekov až naveky! Všetok ľud nech povie: „Amen!“ Haleluja! (Ž 106,40–48)

Ktoré historické udalosti opisuje Žalm 106? Na aké ponaučenia upriamuje autor našu pozornosť?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

Aj Žalm 106 pripomína dôležité udalosti z dejín Izraela, vrátane exodu, pobytu na púšti a života v Kanaáne. Hovorí o ohavných hriechoch otcov, ktoré kulminovali počas generácie, ktorá bola odvedená do vyhnanstva. Žalm takmer určite vznikol v čase, keď sa národ nachádzal v Babylone, alebo po návrate zo zajatia. Žalmista, inšpirovaný Svätým Duchom, opísal nielen historické udalosti súvisiace s vyhnanstvom, ale sformuloval aj poučenia z tejto národnej tragédie.

Podobne ako iné žalmy, aj Žalm 106 poukazuje na Božiu vernosť zmluve milosti, prostredníctvom ktorej zachránil svoj ľud aj v minulosti (Ž 106,45). Vyjadruje nádej, že Boh opäť prejaví svojmu kajúcemu ľudu priazeň a zhromaždí ho spomedzi národov (Ž 106,47). Prosba o vyslobodenie nie je nejaké zbožné želanie, ale modlitba viery založená na uistení, že Boh už v minulosti svoj ľud opakovane zachránil (Ž 106,1–3) a že je vytrvalý vo vernosti zmluve, ktorú uzavrel so svojím ľudom.

Pripomenutie zlyhaní Izraelitov počas dejín je v Žalme 106 neoddeliteľne spojené s vyznaním hriechov ľudí a uznaním, že nie sú lepší ako ich predkovia. Súčasná generácia priznáva, že je ešte horšia ako minulé generácie. Uvedomuje si totiž následky neprávosti svojich predkov a to, ako Boh uplatnil svoju veľkú trpezlivosť a milosť pri ich záchrane, hoci v minulosti zámerne kráčali zlými cestami.

Ak toto prepojenie s minulosťou platilo pre Boží ľud v čase babylonského vyhnanstva, aj my by sme si mali byť vedomí následkov hriechu, a tiež veľkosti Božej milosti a dôležitosti pokánia. Nehovoriac o tom, že dnes vieme o Božej zachraňujúcej milosti nielen z dejín Izraela, ale aj prostredníctvom jej zjavenia v Ježišovi Kristovi na kríži.

Dobrou správou Žalmu 106 je, že Božia vytrvalá láska je vždy väčšia ako hriechy ľudí (Ž 106,8–10.30.43–46). Kľúčová úloha Mojžiša a Pinchása pri odvrácaní Božieho hnevu poukazuje na význam a dôležitosť Kristovej príhovornej služby v prospech veriacich. Len vďaka osobnej skúsenosti s Božou milosťou môžeme vo svojom živote prežívať príbeh záchrany.

- **Biblický text hovorí: „Čoskoro však zabudli na jeho skutky, nečakali na jeho rozhodnutie.“ (Ž 106,13) Prečo aj my zabúdame a sme netrzepliví? Čo sa s tým dá urobiť?**

APLIKÁCIA

PODOBENSTVO O HOSPODINOVOM VINIČI

⁸Obnov nás, Boh zástupov, rozjasni svoju tvár a budeme zachránení. ⁹Vinič si vzal z Egypta, vyhnal si národy a zasadil si ho. ¹⁰Pripravil si mu pôdu, zapustil korene a rozrástol sa po krajine. ¹¹Svojím tieňom zahalil vrchy, svojimi ratoľstami Božie cédre. ¹²Svoje vetvy vyhnal až k moru a výhonky až k Rieke. ¹³Prečo si zbúral jeho ohrady? Aby ho kmásali všetci, čo idú povedľa? ¹⁴Diviak z lesa ho obžiera a polná zver ho späsa. ¹⁵Vráť sa, Boh zástupov, zhladni z neba, pozri, ujmi sa tohto viniča, ¹⁶kmeňa, ktorý zasadila tvoja pravica, syna, ktorého si vychoval. (Ž 80,8–16)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Prečítaj si Žalm 80. Ako je Boží ľud zobrazený v tomto žalme? Čo je obsahom jeho modlitieb?

Izrael je zobrazený ako vinič, ktorý Boh „vytrhol“ („preniesol“; Roh.) z Egypta, krajiny útlaku, a „zasadil“ do zaslúbenej krajiny hojnosti. Obraz viniča vyjadruje Božie vyvolenie Izraela a Jeho prozreteľnú starostlivosť (pozri texty 1Moj 49,11.12.22; 5Moj 7,7–11).

V Žalme 80 je však Božia vinica predmetom Jeho hnevu (Ž 80,13). Proroci ohlasujú zničenie vinice ako znamenie Božieho súdu, pretože vinič sa pokazil a začal niesť plané ovocie (Iz 5,1–7; Jer 2,21).

Text Žalmu 80 sa nezaoberá dôvodmi Božieho súdu. V súvislosti s hĺbkou Božej milosti sa žalmista rozpačito pýta, ako môže Boh tak dlho odopierať ľudu svoju prítomnosť. Napätie medzi Božím hnevom a súdom na jednej strane a Božou milosťou a odpustením na strane druhej vyvoláva v žalmistovi strach, že Boží hnev napokon preváži a úplne zničí Jeho ľud (Ž 80,17).

Prečítaj si 4Moj 6,22–27. Ako sa na toto požehnanie odvoláva Žalm 80?

Refrén Žalmu 80 pripomína slová áronovského požehnanja, podľa ktorých mal Hospodin neustále požehnávať svoj ľud (4Moj 6,22–27). Refrén žalmu zdôrazňuje nádej, že Božia milosť zvíťazí nad všetkým, čo spôsobuje ťažkosti a trápenie ľudu: „Obnov nás, Bože, rozjasni svoju tvár a budeme zachránení!“ (Ž 80,4; pozri tiež Ž 80,8.20)

Hebrejské slovo prekladané ako „obnoviť“ tu vychádza zo slovesa, ktorého význam je „navráť“ (tak prekladá Ž 80,4 Roháček: „Ó, Bože, navráť nás a daj svietiť svojej tvári, a budeme spasení!“). V Biblii opakovane zaznieva vtedy, keď Boh volá svoj zblúdený ľud, aby sa k Nemu vrátil. Tento koncept je úzko spojený s myšlienkou pokánia, odvrátenia sa od hriechu a návratu k Bohu. „Dám im také srdce, aby ma poznali, veď ja som Hospodin; budú teda mojím ľudom a ja budem ich Bohom, lebo sa obrátia [navrátia – Roh.] ku mne celým svojím srdcom.“ (Jer 24,7)

APLIKÁCIA ■ Aká je tvoja skúsenosť s pokáním ako návratom k Bohu?

HOSPODINOVA ZVRCHOVANOSŤ V DEJINÁCH

⁶Hospodin koná, čo chce, na nebi i na zemi, v moriach i vo všetkých hĺbkinách. ⁷Z odľahlých končín privádza oblaky, bleskami sprevádza dážď, vypúšťa vietor zo svojich skrýš. ⁸On pozabíjal egyptských prvorodencov od ľudí po dobytok; ⁹zoslal znamenia a zázraky tebe, Egypt, faraónovi a všetkým jeho služobníkom. ¹⁰Porazil mnohé národy a pozabíjal mocných kráľov: ¹¹Sichóna, kráľa amorejského, Óga, kráľa bášanského, a všetky kráľovstvá Kanaánu. ¹²Ich krajinu dal do dedičstva, do dedičstva Izraelu, svojmu ľudu. ¹³Hospodin, tvoje meno je večné, pamiatka na teba, Hospodin, je z pokolenia na pokolenie. (Ž 135,6–13)

Aké historické udalosti zdôrazňuje autor Žalmu 135? Aké ponaučenie z nich čerpá?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

Žalm 135 vyzýva Boží ľud, aby chválil Hospodina za Jeho dobrotu a vernosť prejavenu v stvorení (Ž 135,6.7), v dejinách spásy Izraela v čase Exodu (Ž 135,8.9) a pri obsadzovaní zaslúbenej krajiny (Ž 135,10–12).

Hospodin preukázal svoju milosť tým, že si vyvolil ľud Izraela za svoje zvláštne vlastníctvo (Ž 135,4). Výraz „zvláštne vlastníctvo“ vyjadruje osobitý zmluvný vzťah medzi Hospodinom a Jeho ľuďom (5Moj 7,6–11; 1Pet 2,9.10). Vyvolenie Izraela sa zakladá na Hospodinovej zvrchovanej vôli, a preto Izrael nemá dôvod cítiť sa nadradený nad ostatnými národmi. Žalm 135,6.7 ukazuje, že Hospodinove dokonalé zámery so svetom sa nezačali vyvolením Izraela, ale stvorením. Preto by mal Izrael pokorne plniť úlohu, ktorú mu Boh zveril v súvislosti so svojím plánom spásy pre celý svet.

Opis veľkých Božích skutkov v prospech Jeho ľudu (Ž 135,8–13) vrcholí zaslúbením, že bude „súdiť“ svoj ľud a zľutuje sa nad ním (Ž 135,14). Boh na súde ospravedľuje a zbavuje viny utláčaných a biednych (Ž 9,5; Ž 7,9; Ž 54,3; Dan 7,22). Zaslúbenie spočíva v tom, že Hospodin bude obhajovať svoj ľud a brániť ho (5Moj 32,36). Cieľom Žalmu 135 je teda inšpirovať Boží ľud, aby dôveroval Hospodinovi a zostal verný svojej zmluve s Ním.

Hospodinova vernosť voči svojmu ľudu vedie žalmistu k uisteniu o bezcenosti modiel a k jedinečnej zvrchovanosti Hospodina vo svete (Ž 135,15–18). Spoliehanie sa na modly robí ich ctiteľov rovnako ničotných a bezmocných, ako sú ich modly (Ž 135,18). Žalm ukazuje, že Boha treba chváliť ako Stvoriteľa a Spasiteľa svojho ľudu. Toto je mocne vyjadrené v navzájom sa dopĺňajúcich verziách štvrtého prikázania Desatora (2Moj 20,8–11, 5Moj 5,12–15). Pretože Božia moc v stvorení a dejinách nemá vo svete obdoby, Boží ľud by sa mal vždy spoliehať na Hospodina a uctievať iba Jeho. Ako náš Stvoriteľ a náš Vykupiteľ by mal byť uctievaný iba On a uctievanie čohokoľvek alebo kohokoľvek iného je zavrhnutiehodné modlárstvo.

- Ako sa môžeme uistiť, že sa v živote nespoliehame na žiadne modly? Prečo môže byť modlárstvo jednoduchšie, než si bežne uvedomujeme?

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Prečítaj si *Skutky 7* a *Hebrejom 11*. Čo je podľa Novej zmluvy konečným cieľom Božieho zvrchovaného vedenia svojho ľudu v dejinách?

Historické žalmy sú mocným svedectvom o Božej vernosti svojmu ľudu. Každá udalosť v dejinách Božieho ľudu bola krokom Jeho prozreteľnosti vedúcim ku konečnému naplneniu Božieho zaslúbenia o Spasiteľovi sveta v osobe Ježiša Nazaretského. Početné a často bolestivé skúšky viedli Boží ľud k pochybnostiam a myšlienke, že ho Boh opustil. Boh mal však všetko pod svojou zvrchovanou kontrolou a išlo o súčasť Jeho prozreteľného konania, pretože On je najvyšším Pánom dejín. Žalmista šikovne poukazuje na pravdu, že ani nelojálnosť ľudí Boha neprivedie k tomu, aby zabudol na svoj ľud, nezachoval mu vernosť a nesplnil svoje zaslúbenia. Nekajúcní jednotlivci a skupiny však boli vylúčení zo zmluvných požehnaní a ich neslávnny koniec slúži ako trvalé varovanie, že život bez Boha, alebo dokonca život namierený proti Nemu, vedie k zničeniu ľudí.

Žalmy povzbudzujú Božie deti v každom čase, aby dúfali v Hospodina a zostali mu verné. „Do budúcnosti sa nemusíme ničoho obávať, jedine ak zabudneme na cestu, po nej nás Pán viedol a na to, ako nás v minulosti učil.“ (LS 196)

Aby Boží ľud išiel nebojácne vpred, potrebuje poznať fakty zo svojej histórie. Ellen G. Whiteová radí veriacim, aby čítali Žalmy 105 a 106 „aspoň raz za týždeň“ (TM 98).

Dejiny Božieho ľudu ukazujú, že žiadne zaslúbenie, ktoré Boh dal vo svojom Slove, nezostane nenaplnené. To zahŕňa nielen Božie zaslúbenia individuálnej starostlivosti v prítomnosti, ale aj budúce zaslúbenia o druhom príchode Krista, ktorý ustanoví Božie kráľovstvo spravodlivosti a pokoja na novej zemi.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Aké požehnanie plynú z toho, že si pripomíname Božie verné vedenie svojho ľudu v minulosti? Čo sa stane, ak zabudneme alebo budeme vedome prehliadať naučenia z minulosti? Ako môžeme uplatniť rovnaký princíp na nás, ako cirkev povolanú robiť to isté, na čo bol povolaný staroveký Izrael?
2. Ako nás žalmy povzbudzujú, aby sme rozpoznávali Božiu prozreteľnosť v našom živote a prejavili trpezlivosť a dôveru v Božie zvrchované cesty, aj keď nie je ľahké pochopiť, prečo do nášho života prichádzajú rôzne bolestivé situácie?
3. Ako môžeme položiť väčší dôraz na štúdium dejín Božieho ľudu v našich osobných a spoločných bohoslužbách? Ako sa môžeme viac zamerať na rozprávanie našim deťom o nedávnej histórii Božieho ľudu?